

A Talmudból

Mirjám és hét gyermeke

Teéretted halunk halomra naponkint, mondja azt Írás. (Ps 44,23) A zsoldárköltő szava Mirjámról, Tanchum leányáról és annak hét gyermekéről szól. Ezeket elfogták, hét külön terembe zárták, majd az uralkodó elé vezették. „Borulj le a bálvány előtt!” — parancsolták az elsőnek. „Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, mondja a Tóra” — hangzott a válasz. Erre kihurcolták és megölték. Belépett a második. „Borulj le a bálvány előtt!” — „Ne legyen neked más Istened színem előtt!” — idézte ez feleletül. Megölték őt is. Belépett a harmadik testvér. „Borulj le a bálvány előtt!” — „Ne borulj le más isten előtt!” — idézte emez. Halálra ítélték őt is. A negyedik, mikor le kellett volna borulnia a bálvány előtt, ezt idézte: „Aki bálványnak hódol, átkozott legyen!” Halállal lakolt. Az ötödik a „Halljad, Izráel, az örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egyetlenegy” szavakkal ment a halálba. A hatodik ezt idézte: „Tudd meg hát a mai napon és szíveled meg jól, hogy az Úr: Ő az Isten; az égen ott fenn és a földön itt lenn, rajta kívül nincsen más.” Végül a hetedik fiút, a legkisebbet hurcolták be. Ehhez szinte kérő hangon szólt az uralkodó: „Fiam, borulj le a bálvány előtt!” „Isten ments!” — felelte ez. — „Miért?” — A gyermek így felelt: „Mert a Tóra így szól: Te a mai napon az Örökkévalót választottad Istenednek, Ő téged ugyancsak a mai napon népéül választott. Amiként mi hűségesek maradunk Istenhez, úgy lesz ő is velünk”. — „De, fiam”, mondja az uralkodó, „bátyáid már megkóstolták az életet, te még az élet előtt állasz, nem ízlelted meg szépségeit, miért halnál meg időnek előtte? Borulj le a bálvány előtt, és életben maradsz”. A gyermek ismét a Tóra szavát idézte: „Isten uralkodik örökkön örökké. Te elpusztulsz, hatalmatok megsemmisül, de a Királyok Királya az örökkévalóságig uralkodik”. Az uralkodó tovább kérlelte a gyermeket: „Bátyáidat már megöltem, megelégettem az áldozatokat. Előtted ledobom majd gyűrűmet, te lehajolsz érte, felemeled, és azt fogják hinni, hogy engedelmeskedtél parancsomnak.” — „Jaj neked, király!”, kiáltott fel a gyermek. „Te ennyire tartod a magad parancsát. Mennyivel többre kell hát nekem Istenem parancsát tartanom?” — Erre elhurcolták őt is, hogy megöljék. Anyja könyörgött a poroszlóknak: „Hadd csókolom meg búcsúzásul!” — Ezt megengedték. „Öljetek meg engem előbb, nehogy látanom kelljen gyermekem halálát!” Ezt megtagadták: anyja szemeláttára ölték meg a gyermeket. Az anya reáborult fia tetemére, megölelte, megcsókolta, majd felkiáltott: „Fiam, ha eljutsz Ábrahám elébe, kiáltd oda nevemben neki: Ne légy büszke áldozatodra! Te egyetlen oltárt emeltél, én hét oltárt emeltem. A te áldozatod megkísértésnek bizonyult csupán, az enyém azonban valóság volt.”

(Talmud Gittin 57b).

A magyar fordítás forrása: Hahn István: *A Fény Ünnepe (Chanukka)*. Szemelvényekkel, dalokkal, képekkel. (Javne könyvek) Magyar Zsidók Pro Palesztina Szövetsége. Budapest [1941]. 45–47.